N°. 32. A°. 1839.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag 23 Februarij.

PERZIE.

Volgens berigten uit Teheran is de heer *Mac Neill* den 4 jan. over Tiflis en Rusland naar Engeland vertrokken. De overste *Shiel* en de attachés van het gezantschap bevinden zich te Erzerum, waar zij eenigen tijd zullen vertoeven. De overste en alle officieren, die in de dienst des shah's getreden waren, om de troepen te vormen, zijn naar Bagdad vertrokken. De Engelsche kooplieden hebben Teheran nog niet verlaten, maar bereiden zich tot hun vertrek. (*K. Z.*)

ITALIE.

Rome, 2 *febr.* [illegible] meer dan een jaar geleden, dat de verklaring van den heer *v. Altenstein* in de aangelegenheden der katholieke kerk in Pruissen hier bekend werd. Alle toenmaals gekoesterde hoop om de verschillen, vreedzaam beslecht te zien, verdwijnt nu meer dan ooit. Wij verwachten gewigtige mededeelingen, vermits, naar men verneemt, het pauselijk antwoord op de verklaring der Pruissische regering stukken zal behelzen, die ligt zouden kunnen verspreiden over menige zaak, welke tot nog toe voor het publiek een geheim gebleven was.

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Christiania, 4 *febr.* De *Rigstidende* behelst het berigt, dat Z. M. besloten heeft eene commissie van vier Noorweegsche en vier Zweedsche leden, den 1sten augustus, te Stockholm te doen zamenkomen, ten einde verschillende onderwerpen in overweging te nemen en omtrent dezelve bedenkingen en voorstellen in te leveren. Hiertoe behooren, inzonderheid de onderwerpen in het adres des storthings van 24 januarij 1837 vermeld. (*P. St. Z.*)

PRUISSEN.

De *Kölnische Zeitung* van den 19en dezer behelst een waarschijnlijk officieel artikel, getiteld: *van den Nederrijn, 16 febr. 1839*, waarin men leest: »Terwijl de reserve-manschappen onzer Rijnlandsche regimenten zich welgemoed om hunne vanen scharen; terwijl zij, grootendeels eenige dagen vroeger dan hunne bevelen luiden, in de garnizoensplaatsen aankomen, terwijl er zelfs manschappen opkomen die niet opgeroepen zijn, dewijl zij vreezen vergeten te worden (!); en uit de ongeloofelijk snelle voltallig-making [illegible] legerafdeeling tot volle [illegible] de voortreffelijkheid onzer krijgsinrigtingen op nieuw [illegible] in Fransche en Belgische bladen, de [illegible] logens aangaande onze brave troepen. Tot onderrigt van buitenlandsche lezers verklaren wij deze en soortgelijke vertelsels voor onbeschaamde logens, en het zou wel kunnen gebeuren, dat de Belgen zulks spoedig tot hun nadeel ondervonden, indien zij niet [illegible] tot gematigdheid terugkeeren, waartoe echter, volgens hetgeen men [illegible] allerwege verneemt, de gegrondste hoop voorhanden moet zijn."

Posen, 10 *feb.* In het koningrijk Polen is de waakzaamheid der Russische overheden sinds eenigen tijd verdubbeld geworden, waartoe de pralerijen der Belgen wel aanleiding kunnen gegeven hebben, die trouwens vrij geschikt zijn om de ligt te bewegen Polen op te zetten. (*L. A. Z.*)

— In eenen brief uit Berlijn, voorkomende in de *Allgemeine Zeitung*, leest men: »De drie Westfaalsche legerafdeelingen bedragen met hare krijgsreserven 100,000 man. Bij het ministerie van oorlog heerscht de levendigste bedrijvigheid, ten einde alles tot op het laatste voor te bereiden, wat voor de mobielmaking dezer massa's noodig is. Helaas echter is het waar, dat de gezindheid in de Pruissische Rijnprovinciën, de godsdienstige aangelegenheden daargelaten, geenszins bijzonder gunstig is. Er doen zich daar zoo wel als hier levendige wenschen gevoelen, op wier vervulling men sinds eene reeks jaren te vergeefs hoopte (constitutionele beloften waarschijnlijk); en is ook niemand regtstreeks vijandig gestemd, zoo zou men toch gaarne onder gunstige omstandigheden verwerven, wat men zoo lang ontbeerde en wat door de sedert de julijrevolutie bij ons heerschend geworden grondstelling steeds in verwijderder verschiet geplaatst is." — Hoe ondankbaar die volken toch zijn! geeft eene vaderlijke regering hun beloften [illegible] mede nog niet tevreden, hebben zij de onbeschaamdheid van ook derzelver [illegible] vervulling te verlangen!

Neuss, [illegible] *febr.* Slechts om verdraaijingen voor te komen, maken wij melding van een voorval, hetwelk gisteren in deze stad plaats had. Bij de verzameling der [illegible]-reserve werd er door de toegevloeide nieuwsgierige, grootendeels [illegible], vreemde en hier wonende aanschouwers een [illegible] schandaal (*Strassen-unfug*) gepleegd, dat oogenblikkelijk [illegible]. Het voorval was volstrekt van geenen politieken aard, maar [illegible] veeleer tot de straatexcessen, waartoe een buitengewone oploop [illegible] plaats had, [illegible] aanleiding geeft. [illegible]

FRANKRIJK.

Parijs, 18 *febr.* Bij den voortdurenden heftigen pennestrijd tusschen de wederzijdsche partijen, ter zake der aanstaande benoemingen, is het zeer bezwaarlijk den uitslag op goede gronden te berekenen. De ministeriëlen hebben zich met de meerderheid gevleid. De liberalen verzekeren thans, dat zij zich bedriegen, en dat, naar luid van al de ingekomene berigten, de coalitie de zege zal behalen.

— Het zeggen is, dat de agenten der Mexicaansche regering reeds kaperbrieven in blanco verkoopen, en dat zij drie of vier derzelve in Liverpool hebben aan den man gebragt.

Over Engeland heeft men berigt, dat het gros van het Fransche blokkade eskader voor Antonio Lezardo ten anker lag, en dat Vera-Cruz slechts door twee oorlogsvaartuigen werd in het oog gehouden. De aide-de-camp van den generaal *Santa Anna*, de generaal *Arista*, was steeds krijgsgevangen aan boord van een der Fransche fregatten.

Inmiddels wil het bestuur van Frankrijk linie-troepen naar Mexico zenden, om bezit te nemen niet alleen van het kasteel, maar welligt ook van de stad Vera-Cruz. Het aantal wordt op een paar duizend man geschat. Drie linie-schepen en twee fregatten worden daartoe in de haven van Toulon met den meesten spoed uitgerust; en men verzekert, dat de tot deze expeditie bestemde troepen door het leger, 't welk thans in Algerie staat, zullen worden geleverd.

Parijs, 19 *febr.* Alles toont aan, en men verzekert ook, dat ons gouvernement blijft volharden in het door hetzelve genomen besluit, om, welke gebeurtenissen ook in België mogen plaats vinden, in overeenstemming met de vier hoven, tot de spoedige beslechting der Hollandsch-Belgische zaak te blijven handelen.

BELGIE.

Brussel, 19 *febr.* Ten 2¼ ure beklimt de minister van buitenlandsche zaken het spreekgestoelte en geeft met zwakke en bevende stem eene mededeeling, die met de beide volgende ontwerpen van wet eindigt:

I. Wij *Leopold*, enz., hebben onzen minister van binnen- en buitenlandsche zaken gelast, om aan de kamers in onzen naam het wets-ontwerp aan te bieden, waarvan de inhoud volgt:

Overwegende dat, door hunne akten van 23 januarij 1839, de gevolmagtigden der vijf te Londen in conferencie vereenigde mogendheden aan België en Holland de grondslagen van scheiding tusschen de beide landen hebben aangeboden;

Gezien art. 68 der constitutie; herzien de wet van 7 september 1831; hebben wij, [illegible] overleg met de kamers, gedekreteerd en bevelen [illegible]

[illegible] De koning [illegible] om de traktaten [illegible] de scheiding tusschen Holland en België regelen, aan te gaan en te teekenen onder zoodanige bepalingen, voorwaarden en voorbehoudingen, als Z. M. in het belang des lands noodig of nuttig zal oordeelen.

Geteekend *Leopold* en gecontrasigneerd door de ministers *de Theux*, *Willmar* en *Nothomb*.

II. Wij *Leopold* enz. gezien § 1. art. 4 der constitutie, houdende »De hoedanigheid van Belg wordt verkregen, behouden en verloren volgens de regelen, vastgesteld bij de burgerlijke wet."

Hebben wij, met gemeen overleg der kamers, bevolen en bevelen:

Art. I. De ingezetenen der gedeelten van Limburg en Luxemburg, afgescheiden ten gevolge van het traktaat tusschen België en de vijf mogendheden en tusschen België en Holland, die de hoedanigheid van Belg genoten, kunnen die hoedanigheid behouden, mits verklarende, dat hun voornemen is om de weldaad der tegenwoordige bepaling te genieten, en mits een getuigschrift van het bevoegde gemeente-bestuur brengende, houdende, dat zij hun domicilie overgebragt hebben op het grondgebied, hetwelk definitief het koningrijk België vormt.

Deze verklaring zal moeten gedaan worden binnen de zes maanden, gerekend van den dag der uitwisseling van de ratificatiën der voormelde traktaten, zoo zij meerderjarig zijn, en binnen het jaar, nadat zij meerderjarig geworden zijn, zoo zij nog minderjarig zijn.

De des betreffende verklaring zal in persoon of door gevolmagtigden met speciale en autentieke procuratie geschieden.

Art. 2 De ambtenaren der regterlijke en administratieve magt, die van de bovenvermelde bepaling zullen hebben gebruik gemaakt, zullen [illegible] van hun tegenwoordig traktement genieten, tot zoo [illegible] trekking zal zijn aangewezen. (Geteekend [illegible])

Het rapport, hetwelk de voorlezing [illegible] door den minister de [illegible] [illegible]

Het gouvernement heeft de overtuiging gekregen, dat het, zonder de wezenlijke belangen des lands op te offeren, zich niet ontslaan kan om aan de kamers magtiging te vragen tot het onderteekenen der voorstellen van 23 jan. ll. in welke de bepalingen van het traktaat van 15 nov., nopens het grondgebied, zijn vervat.

Aan het slot van dit rapport zegt de minister: »Wij kunnen zeggen, dat de werkelijk harde en nadeelige voorwaarde van den vrede is de afstand van een gedeelte van Limburg en Luxemburg, maar die afstand is, wij moeten zulks erkennen, niet te vermijden, omdat de natiën, even weinig als de individuën, gehouden zijn, om het onmogelijke te doen. Even als de revolutie van 1830 gestuit is voor de vestingen Maastricht en Luxemburg, even zoo hebben ook wij de staatkundige acten betrekkelijk de territoiren, die haar omringen, niet krachteloos kunnen maken, noch de overeenstemming der mogendheden verhoeden om er het bezit van te vorderen.

»Alles, wat wij thans in het belang der bewoners, die met België vereenigd blijven willen, doen kunnen, zullen wij doen met ijver.

»Het is thans aan u, mijne heeren, om te beslissen over het traktaat van vrede, dat het gouvernement u ter aanneming voorstelt. Bij de beraadslagingen, die geopend worden, zult gij enkel het algemeene welzijn voor oogen houden. Gij zult de rijpheid van het onderzoek weten overeen te brengen met de dringende behoefte van zoo vele belangen, die eene beslissing vorderen van het groote vraagstuk, dat het land bezig houdt."

De zitting was zeer onstuimig; hier en daar werden eenige teekenen van afkeuring uit de tribunes gehoord, slechts eenige vertegenwoordigers hebben verregaande afkeuring doen blijken

Brussel, *20 febr.* In de zitting der kamers van vertegenwoordigers van gisteren waren 88 leden tegenwoordig. Op de bank der ministers waren tegenwoordig de heeren *de Theux*, *Nothomb* en *Willmar*. Na de opening der zitting vroeg de heer *de Theux*, als minister van buitenlandsche zaken, het woord en bragt een zeer uitvoerig rapport uit. De minister begon met te herinneren aan zijn rapport van 1 februarij jl. en aan de toenmaals nog bestaande, alhoewel zwakke hoop om door den weg van onderhandelingen het betwiste grondgebied niet te verliezen. In die hoop had men den 4den februarij eene nota aan de conferencie ingediend, waarbij de bezetting van een korps speciale troepen in Limburg en Luxemburg werd voorgesteld. (deze nota hebben wij vroeger medegedeeld.) Op denzelfden dag werd de toetreding van het Nederlandsche gouvernement bij de conferencie ingediend, en ook op dien zelfden dag gaf de conferencie van die toetreding aan den Belgischen gevolmagtigde kennis, en tevens antwoord op de laatste voorstellen van België, denzelven te kennen gevende dat zij in geen geval over eenig voorstel meer in discussie kon treden en dus ook als onaanneembaar het jongst gedane voorstel omtrent het grondgebied afwees, tevens de hoop uitdrukkende dat België niet langer toeven zou met tot de voorstellen der conferencie toe te treden. — Behalve de gezegde pogingen voor het grondgebied, had men nog andere in het werk gesteld betrekkelijk de materiële belangen, vooral omtrent de regten op de Scheldevaart; maar eene nota van lord *Palmerston* van den 8sten februarij aan den Britschen gezant *Seymour*, die daarvan mededeeling aan den heer *de Theux* moest doen, hield bepaaldelijk, dat ook daarin volstrekt geene veranderingen te brengen waren. — De heer *de Theux* gaf vervolgens verslag van de nota's der conferencie omtrent het terugtrekken der troepen. Bij het bestaan van deze daadzaken — ging de heer *de Theux* voort — heeft het gouvernement de overtuiging bekomen, dat het, zoo het de dierbaarste belangen van het land niet in gevaar wil brengen, aan de kamers de autorisatie moet vragen om tot de voorstellen van 23 januarij toe te treden. Het gouvernement betreurde levendig dat zijne pogingen vruchteloos waren geweest, maar de zekerheid dat het al gedaan had, wat het kon, verzachtte de bitterheid van zijne smart. De minister zette vervolgens breedvoerig uiteen, hoe de gevaren van binnen en van buiten tot de toetreding der 24 artikelen van januarij jl. noodzaakten, hetwelk men zonder oneer kon doen; hij zette de voordeelen van dit nieuwe traktaat uiteen en besloot met te zeggen, dat het thans aan de [illegible]woordigers verbleef, om over het vredes-tractaat uitspraak te doen. [illegible] minister gaf alsnu voorlezing van de twee wetsontwerpen, in de termen [illegible] vermeld.

— De ontwerpen van wet zijn thans in de sectiën; het onderzoek aldaar zal, naar men [illegible] dagen duren, zoodat de openbare beraadslaging eerst vrijdag, en, [illegible] maandag zal aanvangen, doordien, tegen het einde der zitting van [illegible], de ernstige constitutionele vraag is te berde gebragt, of het [illegible] der tegenwoordige kamer, om wijziging te brengen in een [illegible] dit vraagstuk in de sectiën behandeld wordt, [illegible] de beraadslagingen vroeger beginnen dan maandag.

Heden is de geheele stad zeer rustig en er bestaat voor [illegible] niemand geene vrees.

— De *Commerce Belge* en andere bladen bevestigen heden, dat, de zitting der vertegenwoordigers, na den afloop van het verslag des ministers *de Theux*, alleronstuimigst geweest is, en dat er zeer hevige en ergerlijke [illegible] zijn gewisseld geworden. Bij de lezing van het tweede ontwerp van wet, riep de heer *Pirson* uit, den Belgischen naam niet langer te willen dragen. De heer *d'Hoffschmidt* riep mede uit, dat het eene schande, eene infamiteit inhield, en bleef daarbij volharden, toen de voorzitter te kennen gaf, dat hij, wanneer men verder in de rede viel, de zitting zoude sluiten. Nu verdubbelde het geschreeuw en geraas. De *Pirson* dreigde de ministers. Nimmer en in geene wetgevende vergadering heeft nog eene beweging plaats gehad, die bij deze zoude kunnen vergeleken worden. Eindelijk kwam de heer *Dumortier* aan het woord, en schold de ministers. Hij riep de woorden van den koning, »volharding en moed" (*persévérance et courage*) in het geheugen terug, en voegde er bij: »Volharding? — gij hebt ze niet! Moed? gij bewijst, dat ge dien nimmer zult hebben!" — Op dit gezegde werd de stem des sprekers, door het daverend applaudissement en gejuich der tribunes geheel overdekt. De voorzitter herinnerde toen met moeite aan het reglement; terwijl de minister van buitenlandsche zaken verklaarde bij de algemeene beraadslaging te zullen antwoorden.

Daarop is de rust eenigermate teruggekeerd. Lakende den stijl der motie, verklaarde de heer *Gendebien*, dat er termen waren, om haar te onderzoeken. De heer *Ernst* gaf vervolgens opheldering omtrent de redenen, om welke hij en de heer *d'Huart* zijn afgetreden.

De minister van buitenlandsche zaken heeft mede het woord gevoerd over de niet aanvulling des kabinets, verklarende, dat er bekwame en verlichte mannen genoeg gevonden worden, die met het ministerie in gevoelen overeenstemmen; maar dat de tegenwoordige leden, als met de onderhandelingen grondig bekend zijnde, verkiezen alleen de verdedigers te zijn van het voorstel en alleen er de verantwoordelijkheid van te dragen.

Nadat de heer *de Mérode* eene rede had uitgesproken, welke omtrent de volledigheid van zijnen terugkeer van het stelsel van tegenstand allen twijfel wegnam, en nadat nog andere leden het woord hadden gevoerd, zijn de ontwerpen van wet naar de sectiën gerenvoyeerd, die daarop gisteren des middags zijn bijeengekomen.

In deze stormachtige zitting waren 94 leden tegenwoordig, zoodat er slechts 8 ontbraken.

— Volgens de *Emancipation*, heeft de aftreding van den heer *de Mérode* en het van gevoelen veranderen des heeren *de Theux* den Belgen alle hoop op wederstand tegen de uitvoering der 24 artikelen ontnomen.

— In het *Journal d'Anvers* leest men het volgende:

De mededeeling van het ministerie en de voorslagen van het gouvernement zijn zoodanig als wij hadden gehoopt. Deze mededeeling geeft blijk terzelfder tijd van de onherroepelijkheid der beslissingen van de conferencie, de nutteloosheid en de gevaren van wederstand en de noodzakelijkheid van toetreding, ten einde aan België den vrede terug te geven, die alleen deszelfs onafhankelijkheid, den bloei van deszelfs geldmiddelen en die van koophandel en nijverheid kan waarborgen.

Thans zien wij van de beradenheid en de wijsheid der kamer eene stemming te gemoet, waarbij eene gewenschte toetreding worde gegeven, welke wordt verlangd door al wat in België bedaard en verlicht denkt.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, *19 febr.* Eene kompagnie heeft bij de regering aanzoek gedaan om autorisatie, ten einde op eenige onzer kanalen eene stoombootendienst, volgens eene nieuwe door den heer *Molineau* ingevoerde methode, waarvan de dagbladen reeds gesproken hebben, daar te stellen. Onder de kanalen, welke deze kompagnie wil doen bevaren, is, naar men verzekert, dat van Amsterdam naar Rotterdam over Gouda; zoo de bijzonderheden, welke ons deswege medegedeeld worden, naauwkeurig zijn, zal de afstand tusschen de twee gemelde steden bij dag in vier uren tijds kunnen geschieden, terwijl bij nacht dezelfde stoomvaartuigen gebruikt zullen kunnen worden om de trekschuiten voort te slepen.

's Gravenhage, *20 febr.* Men verneemt dat de heer *van Asch van Wijck*, op zijn verzoek, eervol is ontslagen uit zijn betrekking van burgemeester der stad Utrecht, en dat in zijne plaats is benoemd de heer *W. F. Ram*.

's Gravenhage, *21 febr.* Ten gevolge van het, naar aanleiding van het besluit van 5 julij 1836, aan Z. M. den koning ingediend verzoekschrift van *H. P. Scholte*, c. s. woonachtig te Utrecht, met overlegging, onder andere, van een reglement op het kerkbestuur, en eene verklaring, van zelven te zullen zorgen voor hunne armen en de kosten van hunne eeredienst, zonder immer aanspraak te maken op eenige toelage uit 's rijks kas, of van eenig ander kerkgenootschap, heeft Z. M. de koning, bij besluit van den 14den februarij l. l., de rekestranten verlof verleend, om, binnen de stad Utrecht, eene afgescheidene cristelijke gemeente te stichten, bestuurd volgens de bepalingen van het overgelegd reglement, en hunne eeredienst uit te oefenen in het kerkgebouw, genaamd [illegible], voorheen gebruikt door de R. C. bisschoppelijke clerezij.

Haarlem, *21 febr.* Op het [illegible] ik de, voor de voortzetting, en spoedige en doelmatige [illegible] van den spoorweg tusschen Amsterdam en Haarlem, [illegible] tijding, dat op het daartoe door de directie van dien [illegible] verzoek, door Z. M. goedgunstig is bewilligd, dat, [illegible] (naar men wil, voor zes maanden) aan haar door [illegible] van binnenlandsche zaken de heer ingenieur van den [illegible], *F. W. Conrad*, worde toegevoegd. Ongetwijfeld zullen [illegible] den weg, met mij, deze voor den goeden uitslag der [illegible] zoo belangrijke beschikking des konings, op het te regt, van alle kanten toegejuichte verzoek der directie met vreugde vernemen. De erkende bekwaamheid en ondervinding van den toegevoegden ingenieur leveren voor het welgelukken der werken eenen nieuwen waarborg op.

Rotterdam, *20 febr.* Door het ministerie van financiën van het koningrijk Hannover is de heer *Jan Rodenhuis*, alhier, tot vice-consul van Hannover te Rotterdam, benoemd.

Arnhem, *22 febr.* Tot ridder van den Nederlandschen Leeuw heeft Z. M. onlangs, onder anderen, mede benoemd den heer *P. J. Sieuving*, burgemeester van Zutphen.

Mengelwerk.

Zal de schikking met België uit den financielen nood kunnen redden?

I.

(*Ingezonden.*)

In het laatste vertoog: *Hoe lang kan het nog duren?* (*Arnhemsche Courant* van 1 en 3 Januarij) alsmede in eenige vroegere artikelen nopens de financiële gesteldheid van ons rijk, werd het bewijs geleverd, dat het stelsel: de inkomsten van den staat jaar op jaar door middel van nieuwe geldleeningen tot het bedrag der uitgaven op te voeren, noodzakelijk tot een bankroet moet leiden. Deze uitkomst werd bij de oplossing van het organieke leven vergeleken, die ook onvermijdelijk is, waarvan echter het *tijdstip* zich zeldzaam of nooit met zekerheid laat bepalen. Nogtans mag men, zonder het verwijt van waarzeggerij op zich te laden, uit de bijzondere kenteekenen en hoedanigheden van het voorwerp met oplettende inachtneming van alle omstandigheden, die eenen gunstigen invloed daarop kunnen uitoefenen, eene gevolgtrekking *nopens den waarschijnlijken duur* van deszelfs bestaan afleiden (zoo als dit, naar eenen meer algemeenen maatstaf, bij levens-assurantiën, lijfrenten enz. doorgaans geschiedt); en zoo ook kan eene onpartijdige en kalme redenering daarover, hoelang het financiële stelsel in zeker land nog zal kunnen worden staande gehouden, of veeleer welke omstandigheden de oplossing van hetzelve kunnen of zullen te weeg brengen, niet alleen niet als ongepast, maar moet, indien het, zoo als het hier het eigene land en de eigene welvaart betreft, voor hoogst belangrijk gehouden worden. — Deze korte inleiding heeft hoofdzakelijk ten doel, [illegible] tot welke velen zoo zeer genegen zijn, wanneer zij hunne diepgewortelde denkbeelden nopens [illegible] belangen of deze belangen zelve aangerand zien. Tot de zaak zelve alsnu overgaande, roep ik de volgende zinsnede in het geheugen van den lezer: »*De regelmatige vervulling der verbindtenissen van den staat verblindt wel degelijk de geldschieters, zoodat zij veelal deelnemen aan leeningen, wier strekking geene andere is, dan het aan hen zelven of aan andere krediteuren verschuldigde te betalen; maar het is nog veel zekerder, dat het stelsel van jaar op jaar, tot dekking van de uitgaven, het krediet in werking te brengen,* OP DEN DUUR *niet kan worden volgehouden, maar dat de eene of de andere toevallige gebeurtenis het kunstmatige gebouw omverwerpt.*"

Hier dient derhalve hoofdzakelijk te worden onderzocht: *Welke zijn de omstandigheden, die eene oplossing kunnen of moeten te weeg brengen, en welk vooruitzigt bestaat er, dat zoodanige omstandigheden met betrekking tot Nederland zullen plaats grijpen?*

[illegible] mogelijke politieke [illegible] financiële omstandigheden [illegible] politiek eigenlijk slechts twee gesteldheden bekend: vrede [illegible]. Wel bestond er, in tijden van oorlog, eene neutrale partij, als gewapende of ongewapende neutraliteit; doch meestal gold de oude regel: wie niet *vóór* mij is, die is *tegen* mij! Aan den nieuweren tijd was het voorbehouden [illegible] andere gesteldheden te doen kennen: het [illegible] *den vrede*, of, zoo men wil, *vrede in den oorlog*. Ja, deze vroeger [illegible] nig of niet gekende betrekkingen schijnen thans de geliefkoosde te worden. Schier overal, waar wij op de kaart rondzien, ontdekken wij eene soort van *status quo*, alhoewel niet altijd zoo duidelijk uitgesproken, als tusschen Holland en België, tusschen de Porte en den oppermagtig geworden Pacha van Egypte, tusschen den koning en het volk van Hannover, tusschen den Duitschen bond en het opgeworpen bestuur van het groothertogdom Luxemburg. De *oorlog in den vrede* of *vrede in den oorlog* heeft Nederland ook uit eigene bittere ondervinding leeren kennen.

Van de hiervoren opgesomde politieke gesteldheden is dikwerf het *status quo* voorgesteld als oefenende de meest nadeelige uitwerking op het algemeen vertrouwen en voornamelijk op het krediet van de staten; en inderdaad valt het niet te loochenen, dat de twijfel, de onzekerheid en de ongerustheid, welke daarmede steeds gepaard gaan, bijzonder geschikt zijn, om die noodlottige uitkomsten te verwekken. Daar een *status quo* uit den aard van de zaak of met een verdrag, dat den staat van zaken beslissend regelt, dus met den vrede, of met de verklaring van eene der partijen tegen den langeren voortduur van dien provisionelen staat, verbonden met vijandigheden of oorlog moet eindigen, zoo hangt deze laatste te allen tijde dreigend, gelijk eene donkere onweerswolk aan den gezigteinder.

Nogthans houd ik het stellig er voor, dat *de werkelijke uitbarsting van den oorlog* (dat is te zeggen: van eenen ernstigen, omvattenden en volgens alle [illegible] langdurigen oorlog) van nog veel nadeeliger gevolgen zou worden [illegible] dit bij eenige gelegenheden niet het geval was, zoo [illegible] het bij [illegible] zwaar geschokte vertrouwen bij den begin der [illegible] zich eenigzins herstelde, zoo is dit geenszins aan het gebulder van het kanon (akelige toon voor den handelstand en althans voor de [illegible]!) maar alleen aan de te gelijker tijd verkregene gerustelling [illegible] gren-zen zou beperkt en hoogstwaarschijnlijk spoedig zou beslist worden. Zoo was het, toen de Oostenrijkers naar Napels, toen de Franschen naar Spanje, Algiers, de citadel van Antwerpen, toen de Russen over den Pruth trokken, enz. In de meeste dier gevallen had het gespannen Europa een verzet van de eene of de andere groote mogendheid, althans van Engeland verwacht; maar telkens is het bij eenige scherpe notas gebleven. Van het oogenblik af, dat de Oostenrijkers, de Franschen, de Russen de vijandige grenzen overschreden, en Europa geene van de andere mogendheden aan de aangegrepene partij, op zich zelve niet sterk genoeg om zich lang niet goed gevolg te kunnen verdedigen, bijstand zag verleenen, bestond derhalve de hoogste waarschijnlijkheid op eene spoedige overwinning en daaruit voortspruitende afdoening van zaken, [illegible] *vooruitzigt*, dat dan ook steeds in vervulling ging, *maar geenszins de oorlog op zich zelven, deed het algemeen vertrouwen herleven.* Mogt daarentegen eenmaal eenige ernstige botsing tusschen de zoogenaamde groote mogendheden zelve ontstaan, hetgeen, in weerwil van den algemeenen wensch naar vrede, niet tot het gebied der onmogelijkheden behoort; mogt de lang onderdrukte haat tusschen de twee vijandig en trotsch tegenover elkander staande beginselen (waarmede in den nieuwsten tijd zich nog gedurige geschillen vergezellen) eindelijk gelijk het lang met geweld te zamen geperste vuur in vlammen uitbarsten, en niet slechts eene enkele plek, maar geheel ons werelddeel ontsteken, — dan voorzeker zoude *de werkelijke uitbarsting* eenen veel grooteren indruk uitoefenen dan *alleen de vrees daarvoor* had gedaan; en te regt, vermits al het sedert vijf en twintig jaren met zoo veel moeite en inspanning verkregen en gevestigde bezit daardoor op nieuw twijfelachtig zou worden gesteld.

Wel is waar, de vrees, dat reeds in het begin van zoodanigen wereldstrijd alle staten in gebreke zullen blijven, aan de verbindtenissen jegens hunne schuldeischers te voldoen, is buitensporig. Zoo weinig in eene merkantiele krisis, al is deze ook nog zoo hevig, *alle* handelshuizen failliet worden, evenmin zal dit in den gruwelijksten oorlog bij *alle* staten het geval zijn. Maar even als de wijd vliegende vonken van eenen hevigen brand het eerst de minder hecht opgerigte gebouwen in vlam steken; even als eene financiële krisis het eerst op die handelshuizen werkt, welke, naar evenredigheid van hun vermogen, uitgebreide zaken doen, en bij gevolg meer dan anderen het krediet behoeven — zoo ook zullen *die* staten het eerst bezwijken, welke een in vergelijking met de hoegrootheid der bevolking en derzelver middelen zeer hoog opgevoerd budget dragen, en allhans zij, die reeds in tijd van rust en vrede tot dekking er van, telkens tot nieuwe leeningen toevlugt moesten nemen. Hierbij komt nog eene zeer gewigtige overweging. Wordt, gelijk bij voorbeeld in Pruissen het geval is, *ten allen tijde* een zeer aanzienlijk gedeelte van 's rijks budget voor het militair besteed, zoo brengt de oorlog eene niet al te beduidende verhooging van uitgaven te weeg, waarin door een land, dat sedert een vierde eeuw geenen kanonkogel heeft gelost, nog zoo tamelijk wel zal kunnen voorzien worden. Wordt daarentegen het grootste gedeelte van 's rijks budget door eene noodlottige staatsschuld verslonden en komt daar in tijd van oorlog nog eene alleraanzienlijkste vermeerdering van uitgaven voor het departement van oorlog bij, zoo zou slechts door een wonder [illegible] kunnen worden voorzien. [illegible] In het eerstgenoemde land verslindt de staatsschuld nagenoeg de helft van 's rijks ontvangsten; in Nederland vereischt dezelve, na aftrek van eene jaarlijksche bijdrage van vijf millioen door België, nog ettelijke millioenen guldens jaarlijks meer, dan al de andere uitgaven van den staat te zamen genomen. Immers, de verschillende diensten van den staat, waarop nog wel wat zou te bezuinigen zijn, kosten, volgens de begrootingswetten voor 1839, niet meer dan eene som van p. m. 30 millioen gulden, terwijl de interest van de staatsschuld met de voor de amortisatie benoodigde som, na aftrek der gedachte 5 millioen, op ten minste 35 millioen kunnen aangenomen worden, ik zeg, *kunnen aangenomen worden*, omdat aan de niet-ingewijden in de diepe geheimen van het amortisatie-syndikaat, de hoegrootheid van eenige schuld-posten, zoo als de [illegible] losrenten, de nog bestaande 4 pCts. Oostindische leening, enz. niet naauwkeurig bekend is.

(*Vervolg in een volgend nummer.*)

»Wie zijt gij? — Van waar komt gij? — Waar woont gij? — Wat wilt gij? — En voor wien wilt gij dit?"

»Deze vragen," zegt iemand zich noemende L., in den *Avondbode* van 19 februarij, bijvoegsel, »deze vragen moest elke Nederlander altijd [illegible] aan dengene die voor het publiek wil spreken; *alvorens* [illegible] moest hij dit doen." Welnu dan L., mijnheer of mevrouw of [illegible] L., [illegible] jonkheer L., zoo gij wilt, alom bekend persoon misschien, [illegible] slechts bij de redactie der *Arnhemsche Courant* tot [illegible] [illegible] den zigt, zij wil uwen raad volgen, — [illegible] woont gij? [illegible] vraagt zij u: *Wie zijt gij? Van waar* [illegible] *Wat wilt gij? En voor* [illegible]

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende de navolgende verzoeken, als

Van *Hendrik de Jongh* om in de Koningstraat, wijk F. n°. [illegible] eene Broodbakkerij te mogen oprigten, en

van *Levi Benjamin Kats*, slagter en vleeschhouwer, om achter Rodenburg, wijk A. n°. 73 de slagerij en vleeschhouwerij te mogen oprigten;

Zoo noodigen Burgemeester en Wethouderen voornoemd alle degenen uit, die zouden vermeenen zich tegen de inwilliging van bovengezegde verzoeken te moeten bezwaren, die bezwaren voor het uiteinde dezer maand aan Hun Edel Achtb. in te zenden; zullende op de bezwaren, na dien tijd ingebragt, geen regaard worden geslagen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 20den Februarij 1839.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende een [illegible] van den Heer staatsraad, gouverneur dezer provincie, van 9 februarij jl. n°. 97 [illegible], brengen ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat het departement van oorlog gemagtigd is, om, bij wijze van proefneming, gedurende het loopende jaar, bij het depôt van ieder der na te melden cavallerie-corpsen *twee paarden*, binnen 's lands geteeld en aangekweekt, onmiddellijk van de eigenaren [illegible], [illegible] der hieronder bedoelde korpsen [illegible] elkander [illegible]

dat der afdeeling Kurassiers n°. 1, te *Arnhem*;

» » » » » 3, » *Leiden*;

» » » » » 9, » *Haarlem*;

dat van het regiment ligte Dragonders n°. 5, te *Zalt-Bommel*;

» » Huzaren » 6, » *Zutphen*;

» Lanciers » 10, » *Utrecht*;

En dat de voorwaarden en voorschriften, nopens de wijze, waarop de afstand door de eigenaren van de voorschreven paarden zal moeten plaats vinden, ter stedelijke secretarie voor een ieder ter lezing liggen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 16den Februarij 1839.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, maken bij deze aan elk en iegelijk, wien zulks zoude mogen aangaan, bekend, dat op *vrijdag den eersten maart dezes jaars*, des morgens ten tien ure, alhier in het oude stadhuis *de loting voor de nationale militie* over dezes jare zal plaats hebben, en roepen mitsdien op, al de in gemelde loting geïnteresseerde jongelingen, ten einde op tijd en plaats alhier te komen loten, bij poene als bij de wet bepaald.

Voorts dat de *alphabetische lijst*, van heden af tot den dag der loting toe, van 's morgens 10 tot 's namiddags 2 ure, voor de des begeerenden ter secretarie zal ter visie liggen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 18den Februarij 1839.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 Feb. 3 El 7 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D.
Den 22 Feb. 3 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D.

Advertentiën.

Getrouwd:

C. de Jongh,
en
A. J. de Jongh.

Tiel, den 21sten Februarij 1839.

Mijne hartelijk geliefde Echtgenoote, *A. C. J. Camp[illegible]*, beviel gisteren vrij voorspoedig van eene welgeschapene dochter.

W. C. van Demmeltraadt.

Tiel, den 18den Februarij 1839.

Heden beviel zeer voorspoedig van eenen welgeschapen zoon *Arnoldina Eliza Salemink*, geliefde Echtgenoote van

F. de Coultre.

Arnhem, den 21sten Februarij 1839.

Heden ontsliep, tot onze bittere droefheid, onze hartelijk geliefde Vader en Behuwd-Vader, *Gerrit Dullert*, in den ouderdom van bijna 81 jaren.

R. M. Dullert,
J. L. Dullert,
Geb. *van Riemsdijk.*

Arnhem, den 16den Februarij 1839.

Op den 20sten Februarij 1839 overleed op den Huize *Esched[illegible]* de Heer *Frederik Chri[illegible] [illegible] Colenbrander*, [illegible] geliefde [illegible] Vrouwe *Elizabeth Klein*, geboren [illegible]

Heden overleed [illegible] ouderdom van bijna 68 jaren, onze geliefde Moeder [illegible] Mejufvrouw de Wed. *A. Coers*, Geb. [illegible]

[illegible] *[illegible] Coers.*

Arnhem, den 21sten Februarij 1839.

[illegible]

[illegible] [illegible] des middags ten 2, maar des morgens ten 10 [illegible] zal de Notaris *Vijlhoff*, op Maandag den [illegible] [illegible] aan de *Koude Herberg*, de Houtveiling houden, [illegible] in de Courant van den 19den dezer, en bij biljetten breeder vermeld.

† § † BEUKEN HEESTERS en VEEREN, zoo ook EIKEN STIKKEN, zijn verkrijgbaar op den Huize *Voorstonden*, gemeente *Brummen*. — Franco te bevragen bij den Werkbaas *Teunis Eikel[illegible]hoff*, aldaar.

TE HUUR,
van stonden aan te aanvaarden:

Het BUITENVERBLIJF, *Bergstein*, gelegen te *Ellekom*, aan den Straatweg van *Arnhem* op *Zutphen*, in de nabijheid van *Doesborgh*, *Dieren* en *de Steeg*; bestaande in HEERENHUIS, KOETSHUIS, STALLING, WASCHHUIS, TUINMANSWONING, SCHUUR, en uitgestrekten TUIN. — Nadere informatiën zijn te bekomen bij Mr. *D. J. E. van Lobbensels*, in de Waterstraat, te *Zutphen*. Brieven franco.

† § † Men verlangt [illegible] [illegible] [illegible] Nijmegen te plaatsen *f* 10 à 30,000-00 tegen 4½ pCt. zoo mede à 5 pCt. een KLEINER KAPITAAL, op VAST GOED, onder de gemeente van *Arnhem*. — Franco adres aan den Notaris *Godefroij*, aldaar.

† § † Bij het onderhoud der Groote Wegen in de Provincie *Friesland* worden gevraagd: Twee bekwame STRAATMAKERS, op eene doorloopende wekelijksche verdienst van 6 à 7 gulden, naarmate hunner bekwaamheid. — Die hiertoe genegen zijn vervoegen zich, zoo spoedig mogelijk, bij den Aannemer van het bovengenoemd onderhoud, *H. R. Stoett*, te *Leeuwarden*.

NIEUW ROOD EN WIT KLAVERZAAD
om te zaaijen,
is bij den Ondergeteekende in alle soorten te bekomen; aan belanghebbenden zullen, op hun verzoek, dadelijk Monsters, gezonden worden.

Rotterdam, Februarij 1839.

W. van Houten.

* Bij *H.* [illegible] Boek- en Steendrukker te *'s Gravenhage* [illegible] gezonden:

Betoog van de noodzakelijkheid eener verbinding van het eiland Feijenoord met de stad Rotterdam, ook in het belang van de algemeene welvaart. Met eene gelithographeerde schets der stad; de prijs is 40 cents; is mede te bekomen te *Rotterdam* bij Bolan, van Belle, Braam en Mejufvrouw Muller; te *Delft* bij de Groot en van Dijk; te *Leiden* bij Thijssens en zoon en van Leeuwen; te *Haarlem* bij van Loghem, en te *Amsterdam* bij Langenhuysen.

Bij den Uitgever dezes is mede van de pers gekomen en verzonden:

I. OVERWEGINGEN VAN HET LIJDEN VAN JEZUS CHRISTUS, door wijlen den Hoog-Eerwaarden en wijdberoemden Heer *J. Cramer*, Protonotarius Apostolicus, Aartspriester over *Holland* en *Zeeland*, Pastoor in het Maagdenhuis te *Amsterdam*, bijeenverzameld en uitgegeven door J. Brinkman, Professor in het Seminarie te *Warmond*. Eerste deel, 19 vellen druks, 12°. Prijs *f* 2.

II. HET SMARTELIJKE LIJDEN VAN ONZEN HEER JEZUS CHRISTUS, naar de beschouwingen der Kloosterzuster Anna Catharina Emmerich, gedurende de Vasten van het jaar 1823.

III. DE ZIEL OP DEN CALVARIE-BERG, het Lijden van Jezus Christus overwegende, en aan den voet des Kruises troost in haren kommer vindende.

IV. HANDLEIDING VOOR DEN ORGANIST, EN DE LIEFHEBBERS DER ZANGKUNST, ten dienste der Katholijke Kerken, of VERZAMELING VAN STUKKEN, bijzonderlijk gecomponeerd of ingerigt voor het Orgel alleen, met verscheidene Motetten, Missen, Benedictien en andere Solo-, Twee-, Drie- en Vierstemmige stukken, met accompagnement van het Orgel.

** Op heden is bij de Boekhandelaren *Johs. Noman en Zoon*, te *Zalt-Bommel* van de pers gekomen, het volgende belangrijke werkje:

IS DE AFSTAND VAN LIMBURG EN LUXEMBURG [illegible], UIT EEN [illegible] OOK FINANCIEEL [illegible] RADEN OF ONVERSCHILLIG? Prijs *f* -50.

Bovenstaande is mede verkrijgbaar gesteld, te *Amsterdam* bij M. H. Schonekat. — *Rotterdam* bij J. van Baalen en M. Wijt en Zonen. — *'s Hage* bij A. van Hoogstraten Jr. — *Delft* bij de Groot. — *Dordrecht* bij Blussé en van Braam. — *Gorinchem* bij J. Noorduyn. — *Tiel* bij D. R. van Wermeskerken. — *'s Bosch* bij H. Palier en Zoon. — *Bergen op Zoom* bij J. C. Verkouteren. — *Breda* bij Broese en Comp. — *Groningen* bij J. Oomkens Jz. — *Leeuwarden* bij G. T. N. Suringar. — *Zwolle* bij J. J. Tijl. — *Arnhem* bij D. K. Muller en Comp. — *Goes* bij F. Kleeuwens en Zoon. — *Middelburg* bij van Benthem en Jutting. — *Maastricht* bij J. Servaatsens. — *Nijmegen* bij C. A. Vieweg. — *Vlissingen* bij [illegible]. — *Leiden* bij C. C. van der Hoek. — *Utrecht* bij J. G. van Terveen en Zoon. — *Haarlem* bij B. J. van Loghem.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.